

ת"פ 2363/04/16 - מדינת ישראל נגד מג'ד בלביסי

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 2363-04-16 מדינת ישראל נ' בלביסי

בפני כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
בעניין: מדינת ישראל

נגד
מג'ד בלביסי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עידו יוסף ועו"ד ערן אורי

ב"כ הנאשם עו"ד דרבשי

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירה של גניבת רכב בצוותא חדא.

בלילה שבין 28/3/16-29/3/16 גנב הנאשם יחד עם אחר רכב שחנה בפתח תקוה, לאחר ששבר את החלון השמאלי הקדמי בסמוך לדלת הנהג, והניע את הרכב באמצעות עקירת חובק ההגה, עקירת מתג ההנעה, החלפת מחשב הרכב והחלפת מחשב ניהול המנוע.

הנאשם נסע לכיוון איו"ש.

במהלך פעילות יזומה לאיתור כלי רכב גנובים, הקימו שוטרי משטרת ישראל מחסומים על כביש 557 לכיוון מזרח ועת הבחין הנאשם במחסום, ביצע פניית פרסה והחל נוסע במהירות ובעוד השוטרים בעקבותיו, עצר את הרכב, והחל במנוסה רגלית, עד שנעצר על ידי השוטרים.

התביעה ציינה בטיעוניה את הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו במעשיו של הנאשם והם זכות הפרט על הקניין ופגיעה בבטחון הציבור לאור אופן נהיגתו של הנאשם.

יש לטעמה של התביעה להאבק בתופעה זו של גניבת כלי רכב, שנזקה לציבור רב בהרתעה ממשית, באמצעות הטלת עונשים חמורים.

התביעה הציגה אסופת פסיקה לבית המשפט, ממנה עלה מתחם ענישה של 12-24 חודשי מאסר בפועל ועתרה להטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס, פסילה בפועל ועל תנאי.

ב"כ הנאשם ביקש לזקוף לזכותו של הנאשם את הודאתו, את שיתוף הפעולה שלו בחקירה ואת נטילת האחריות. עוד ציין כי מדובר בנאשם צעיר שאך ימלאו לו עשרים. הנאשם שהה במעצר בית מלא כל העת ואף היה בטיפול שירות המבחן. נסיבות חייו אינן קלות, כמתואר בתסקיר.

חרף כל אלה, וכעולה מן התסקיר הנאשם מבקש לשנות את דרכיו ועל כן ומטעמי שיקום יש להקל בעונשו. מטעמים אלה, סבור ב"כ הנאשם יש אף לאבחן את הפסיקה שהוגשה על ידי התביעה.

לטעמו של ב"כ הנאשם, על אף שהפריצה לרכב בוצעה בצוותא חדא, חלקו של הנאשם פחות מזה של האחר.

ב"כ הנאשם עתר לקבל את המלצות שירות המבחן ואף הוא הסתמך על אסופת פסיקה שהוצגה בפני ביהמ"ש.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם ועלה כי הוא רווק המתגורר בבית הוריו וקודם למעצרו עבד בעבודת מזדמנות. הנאשם שנעדר עבר פלילי.

בהתייחסו לעבירה הנוכחית, הודה הנאשם חלקית בעובדות כתב האישום. לדבריו, חבריו התקשרו אליו וביקשו ממנו כי ינהג רכב למוסך וזאת תמורת תשלום. כאשר הגיע למקום חשד לאור מצב הרכב כי מדובר ברכב גנוב, אך בשל הלחץ הסכים לנהוג ברכב. לדבריו, חבריו שנסעו לפניו ראו מחסום משטרה, החלו לברוח והוא נבהל ונהג כמותם עד שנעצר על ידי השוטרים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מציג תמונה חלקית באשר לקשריו השוליים ולכוונה הפלילית ומתקשה לקבל אחריות ולראות את הסיכון שבהתנהגותו.

יחד עם זאת, הוא מודע לטעות שעשה ומביע חרטה.

שירות המבחן ציין כי הנאשם זקוק להתערבות טיפולית והנאשם הסכים להשתלב בקבוצה טיפולית של צעירים בשירות המבחן.

שירות המבחן ציין כי הוא מודע לחומרת העבירה, אך לאור החרטה שהביע הנאשם, גילו הצעיר והעובדה כי מדובר בהסתבכות ראשונה, התרשם שירות המבחן כי ההליכים המשפטיים העמידו אותו על חומרת מעשיו ולאור החשיבות שהם רואים בשילובו בהליך טיפולי הם ממליצים על הטלת צו מבחן לשנה, במהלכו ישולב בטיפול כאמור. בנוסף, ממליץ שירות המבחן על ענישה של מאסר בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר מותנה.

במעשיו של הנאשם יש כדי לפגוע בזכות הפרט על רכושו וכן בשלום הציבור ובטחונו.

מדובר בגניבת רכב על ידי שניים, כך שיש בכך משנה חומרא.

מדובר בגניבת רכב תוך גרימת נזק לרכב.

מדובר במעשה מתוכנן ומתוחכם, שכן מדובר בהנעת הרכב באמצעות החלפת מחשבי הרכב.

לאחר כל אלה, מדובר בהתנהגות שיש בה כדי לסכן את הציבור ואת עוברי הדרך משהנאשם נהג באופן שנהג תוך כדי מרדף משטרתי עד שנעצר.

מתחם הענישה הראוי למעשים אלה נע בין 9-18 חודשי מאסר בפועל.

חומרת המעשים ונסיבותיהם תוארה לעיל.

לקולא יש להתחשב בהודאתו של הנאשם.

נטילת האחריות של הנאשם היא חלקית ביותר, כעולה מתסקיר שירות המבחן בעניינו. הנאשם נטה להשליך את האחריות על אחרים ולהתנער מאחריותו למעשים.

לא קיבלתי גם את טענת בא כוחו כי חלקו במעשים פחות מאשר של האחר הנזכר בכתב האישום.

הפריצה לרכב מיוחסת לשניהם. הנאשם הוא זה, אשר על פי עובדות כתב האישום המתוקן הניע את הרכב לאחר עקירת חובק ההגה, עקירת מתג ההנעה והחלפת מחשבי הרכב, ועל כן טענתו בפני שירות המבחן כי מצב הרכב הביאו לחשד כי מדובר ברכב גנוב, היא משוללת כל יסוד ובסיס. הנאשם הוא גם זה שנהג ברכב הגנוב וסוף דבר אף נמלט מהשוטרים.

עם זאת, התחשבתי בעברו הנקי של הנאשם ובגילו הצעיר.

כמו כן התחשבתי בנכונותו לעבור טיפול על ידי שירות המבחן, אם כי יצויין כי טרם שולב בטיפול כזה והוא אך הביע נכונותו להשתלב בטיפול.

לאחר שיקול כלל השיקולים מצאתי כי יש מקום להקל בדינו של הנאשם לאור נסיבות מקלות אלה, עד כי דינו ייגזר ברף הנמוך של מתחם הענישה, אך אין לקבל את טענת בא כוחו כי יש לגזור עליו עונש הבא בגדרן של עבודות שירות.

אני גוזרת על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם - 29/03/16-03/04/16.

שבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שתחילתן מיום שחרורו ממאסר, לבל יעבור עבירה כלשהי נגד הרכוש.

קנס בסכום של 2000 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בארבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 10/4/17 והבאים אחריו בכל 10 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

אני מורה כי הנאשם ייפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של שישה חודשים בפועל שתחילתם מיום שחרורו ממאסר וכן לתקופה של שישה חודשים על תנאי למשך שלוש שנים, שתחילתן מיום שחרורו ממאסר, לבל יעבור עבירה בה הורשע.

למען הסר ספק יודגש כי מנין הפסילה בפועל מיום הפקדת הרישיון.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ג' אדר תשע"ז, 01 מרץ 2017, במעמד הצדדים.